

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2021. gada 24. septembrī
(OR. en)

11666/21

Starpiestāžu lieta:
2021/0253 (NLE)

FISC 139
ECOFIN 830

LEGISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats:	PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS, ar ko Vācijas Federatīvās Republikai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 193. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu
---------	--

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) .../...

(... gada ...),

**ar ko Vācijas Federatīvās Republikai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no
193. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās
vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

tā kā:

- (1) Direktīvas 2006/112/EK 193. pantā paredzēts, ka nodokļa maksātājs, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, parasti atbild par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nomaksu nodokļu iestādēm.
- (2) Ar vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2021. gada 15. martā, Vācijas Federatīvā Republika ("Vācija") iesniedza Komisijai pieprasījumu atļaut piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 193. panta, attiecībā uz personām, kas atbildīgas par PVN nomaksu gadījumos, kad tiek pārskaitītas emisijas kvotas, kas valsts sistēmā tiek tirgotas saskaņā ar 2019. gada 12. decembra Likumu par degvielas emisijas kvotu tirdzniecību (*Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen – BEHG*) ("pieprasījums").
- (3) Ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punkta otro daļu, Komisija ar 2021. gada 7. aprīļa vēstulēm nosūtīja pieprasījumu pārējām dalībvalstīm un 2021. gada 8. aprīļa vēstulē paziņoja Vācijai, ka ir saņēmusi visu pieprasījuma izvērtēšanai vajadzīgo informāciju.

- (4) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 199.a panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu dalībvalstis var noteikt, ka nodokļa maksātāji, kas saņem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK¹ 3. pantā definēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu pārskaitījumus un citu vienību pārskaitījumus, ko operatori var izmantot, lai ievērotu minēto direktīvu, ir atbildīgi par PVN nomaksu (“apgrieztās maksāšanas sistēma”). Šie noteikumi ar Padomes Direktīvu 2010/23/ES tika iekļauti Direktīvā 2006/112/EK², lai sekmētu ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanu. Apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošana siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 199.a panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu attiecas tikai uz kvotām, ko tirgo saskaņā ar ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (“ES ETS”).
- (5) Vācija ar *BEHG* ir izveidojusi valsts emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas tiesisko regulējumu, kurš attiecas uz emisiju, kas neietilpst ES ETS. Tāpēc Direktīvas 2006/112/EK 199.a panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts nav juridisks pamats apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošanai saskaņā ar *BEHG* veiktai tirdzniecībai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

² Padomes Direktīva 2010/23/ES (2010. gada 16. marts), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz fakultatīvu un pagaidu apgrieztas maksāšanas sistēmas piemērošanu attiecībā uz noteiktu pakalpojumu sniegšanu ar paaugstinātu krāpšanas risku (OV L 72, 20.3.2010., 1. lpp.).

- (6) Vācija apgalvo, ka kvotu tirdzniecība ir ļoti neaizsargāta pret krāpšanu PVN jomā. Saskaņā ar *BEHG* veikta degvielas emisijas kvotu tirdzniecība varētu tikt izmantota krāpnieciskos nolūkos, tāpat kā tas notiek saskaņā ar ES ETS veiktajā tirdzniecībā. Emisijas kvotu apmaiņu var veikt ātri, atkārtoti un viegli. Tādēļ iestādēm ir ļoti grūti atklāt šādas īpašumtiesību maiņas un nodrošināt, ka tiek iekasēta pareizā nodokļa summa. Kvotu pircējs, kas ir nodokļa maksātājs ar atskaitīšanas tiesībām, varēja atskaitīt samaksāto PVN, lai gan piegādātājs nodokļu iestādēm nebija maksājis rēķinā norādīto apgrozījuma nodokli. Budžetu sevišķi negatīvi ietekmē gadījumi, kad piegādes ķēdē iesaistīti “pazudušie tirgotāji”, kuri ātri pazūd vai kuriem nav nekādu aktīvu, un iestādes tādējādi nevar iekasēt nesamaksāto nodokli. Lai novērstu valsts ieņēmumu zaudējumus, Vācija pieprasa atkāpi no Direktīvas 2006/112/EK 193. panta nolūkā saņemt atļauju piemērot apgrieztās maksāšanas sistēmu emisijas kvotu pārskaitīšanai.
- (7) Minētajos konkrētajos gadījumos nosakot saņēmēju, kas ir nodokļa maksātājs, par PVN nomaksas atbildīgo personu, tiktu vienkāršota PVN iekasēšanas procedūra un novērsta nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Tāpēc Vācijai būtu jāatļauj piemērot apgrieztās maksāšanas sistēmu saskaņā ar *BEHG* valsts tirdzniecības sistēmā tirgoto emisijas kvotu pārskaitīšanai (“īpašais pasākums”).

- (8) Īpašajam pasākumam būtu jāierobežo termiņš. Tāpēc būtu jāatļauj Vācijai piemērot īpašo pasākumu līdz 2024. gada 31. decembrim.
- (9) Ņemot vērā īpašā pasākuma darbības jomu un pirmreizīgumu, ir svarīgi novērtēt tā ietekmi. Tāpēc, ja Vācija vēlētos īpašo pasākumu pagarināt pēc 2024. gada, tai līdz 2024. gada 31. martam būtu jāiesniedz Komisijai ziņojums, kurā ietverts īpašā pasākuma izvērtējums, kopā ar pagarinājuma pieprasījumu. Minētajā ziņojumā būtu jāiekļauj novērtējums par īpašā pasākuma ietekmi uz PVN jomā veiktas krāpšanas apkarošanu un par to tirgotāju un darījumu skaitu, uz kuriem attiecas īpašais pasākums.
- (10) Īpašajam pasākumam nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 193. panta, Vācijas Federatīvai Republikai ir atļauts noteikt, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir nodokļa maksātājs, kuram tiek pārskaitītas emisijas kvotas, kas tiek tirgotas valsts tirdzniecības sistēmā saskaņā ar 2019. gada 12. decembra Likumu par degvielas emisijas kvotu tirdzniecību (*Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen*).

2. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2024. gada 31. decembrī.

Jebkuru pieprasījumu pagarināt šajā lēmumā paredzēto īpašo pasākumu iesniedz Komisijai līdz 2024. gada 31. martam, un tam pievieno ziņojumu par šā pasākuma piemērošanu, kurā ietverts novērtējums par pasākuma ietekmi uz PVN jomā veiktas krāpšanas apkarošanu un par to tirgotāju un darījumu skaitu, uz kuriem attiecas šis pasākums.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

...,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
